

ת"פ 29457/07 - מדינת ישראל נגד שמעון עמוס, משה דוד ציוקי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 16-07-29457 מדינת ישראל נ' עמוס ואח'

בפני כבוד השופט ירון מינטקוביץ'
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד אפרת פילזר

המאשימה

נגד

1. שמעון עמוס ע"י עו"ד דוד הלוי
 2. משה דוד ציוקי ע"י עו"ד אשר אוחזין
- הנאשמים

גזר דין

רקע

שני הנאשמים הורשו לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של ביצוע עסקה باسم מסוכן והחזקת סם מסוכן. וכך נקבע בהכרעת הדין:

אישום ראשון

בתקופה שבין יום 16.6.17 ליום 30.6.17 ניהלו שני הנאשמים שיחות ביחס לשימוש בקוקאין, קנייתו והפיצתו.

בתקופה שבין יום 1.7.17 ליום 2.7.17 ניהלו שני הנאשמים מספר שיחות ביחס לעסקה במסגרת ביקשו שניהם לקנות 30 גרם קוקאין. נאשם מס' 1 היה בקשר עם המוכר, ניהל אותו משא ומתן על מחיר הסם והוא אמר להביא את הסם לנאשם מס' 2.

ביום 2.7.17 לאחר השעה 22:00 יצא נאשם מס' 1 מאזור המרכז לירושלים עם 30 גרם קוקאין, אותו היה אמר להעביר לנאשם מס' 2, אך נעצר בדרכו על ידי שוטרים.

בשל כך הורשו שני הנאשמים בעבירה של עסקה باسم מסוכן ונאשם מס' 1 הורשע גם בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכתו העצמית.

אישום שני

ביום 5.7.17 החזיק נאשם מס' 2 בביתו 50 גרם חשיש, 1.5 מ"ל שמן קניביס נוזלי, 4 סיגריות מוכנות לשימוש ובו נר 17 גרם מריחואנה ו- 22 גרם מריחואנה בתפוזרת, בתוך 4 שקיות. לא הייתה מחלוקת על עצם החזקת הסמים אלא על מטרת החזקה. בהכרעת הדין קבעתי, כי הסמים הוחזקו שלא לצריכתו העצמית של נאשם מס' 2 ועל כן הורשע נאשם

עמוד 1

מס' 2 בהזקמת סמים שלא לצריכה עצמית.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפניה לחומרתן של עבירות סמים והנזקים אותן גורמות לצרכני הסמים ולחברה בכללותה. בהקשר זה התייחסה לכך שהתיק עוסקת בנסיבות ניכרת של קווקאי, הנמנה על הסמים הקשים. לאור זאת טענה שהמתחם בעניינו של הנאשם מס' 1 הוא אסור לתקופה שבין 36 חודשים ועד 60 חודשים ובעניינו של הנאשם מס' 2, המתחם נع בין 50-50 חודשים אסור. ביחס לאיושם השני, שעניינו בנאים מס' 2 בלבד, בקשה לקבוע מתחם של אסור, לתקופה שבין 5 חודשים ועד 15 חודשים. עוד ביקשה להכריז על שני הנאים סוחרי סמים, ולהורות על חילוט מכוניותו של הנאשם מס' 1, הן מכח הכרזתו כסוחר סמים והן משומש לשימוש לביצוע העבירה.

ב"כ הנאשם מס' 1 ביקש לקבוע כי מתחם העונש בעניינו נע בין אסור בעבודות שירות ועד 15 חודשים אסור. לעניין נסיבותו האישיות של הנאשם, התייחס לחוות דעת פרטית לעניין סיכוי שיקומו ולתסוקיר שירות המבחן, וכן לכך שהנאשם ניהל אורח חיים נורטטיבי בתקופה שקדמה למעצרו ולהילך השיקומי בו השתתף לאחר שוחרר ממעצרו בתיק זה.

לאור אלה ביקש להפנות את הנאשם להילך שיקומי ולהקל בענשו.

לענין בקשה החילוט הפניה ב"כ הנאשם מס' 1 לכך שמכוניותו משועבדת לחברת ליסינג ועל כן לא ניתן להורות על חילותו.

ב"כ הנאשם מס' 2 טען לעניין האישום הראשון, כי נסיבות ביצוע העבירה על ידו נמצאות ברף התחתון האפשרי, וקרובות למעשה הינה יותר מאשר לביצועה של עבירה מושלמת, ולא ניתן להענישו על תכניות עתידיות שהיו לו ביחס לשם. לעניין האישום השני טען, כי הנאשם החזיק בסמים גם לצרכי העצמית, בשל בעיות רפואיות מהן סבל.

עיקר טיעונו של ב"כ הנאשם מס' 2 התמקד בנסיבות האישיות היחידות: עליה חדש, אשר משפחתו תלויה בו ולא קרוב משפחה בארץ, ואם יאסר הדבר יגע קשה לא רק בו אלא בעיקר באשתו וילדיו. עוד התייחס לכך שמדובר באדם נורטטיבי וכן הפניה למצבו הבריאותי של הנאשם. לאור אלה ביקש להמנע מהשיט עליו אסור ממש.

שני הנאים ביקשו לומר את המילה האחרונה והעדיו עדים לעניין העונש.

נ吝ם מס' 1 סיפר על הדדרותו לסמים ועל הליך השיקום אותו עבר. כמו כן התייחס למצבו הכלכלי הדחוק ולקשיים בהם נתקל מזה שנה וחצי, מאז נעצר בתיק זה ושהורר בתנאים מגבלים. בתום דבריו ביקש את רחמי בית המשפט.

טען שגם מס' 1 העיד מר עקיבא פלג, המכיר את הנאשם מזה כ- 25 שנה ואף היה הממונה עליו בשני מפעלים בהם עבד. העד סיפר על מאמרי השיקום של הנאשם מס' 1 ואמר כי גם כיום הוא מוכן להעסקו וביקש מבית המשפט לנוהג בו מידת הרחמים.

נ吝ם מס' 2 ביקש את סליחתה של משפחתו על מעשייו. בדבריו סיפר על הקשיים והלחץ הנפשי עםם הוא מתמודד בשל תיק זה, והצורך לשדר לבני משפחתו תחושת בטחון. בתום דבריו ביקש כי בית המשפט ירחם על ילדיו.

אשטו של הנאשם מס' 2 העידה גם היא. בדבריה סיפרה על הקשיים בהם נתקלה משפחת הנאשם, אשר עלתה

מארגנטינה ומתמודדת לבדה עם קשיי הקליטה בארץ, שכן אין להם כאן בני משפחה נוספים. לדבריה, למרות מעשי של הנאשם הוא מבקש להשאר איתו, וגם אם יאשר המשפה תשריך בישראל ולא תחזור לארגנטינה.

מתחם העונש ההולם

שני האישומים בהם הורשע הנאשם מס' 2 עניינים עבירות סמים, והם נ עברו בתקופה סמוכה. לפיכך אקבוע ביחס לנאים מס' 2 מתחם עונש אחד, אשר יתייחס לשני האישומים.

שני הנאים תכננו יחדיו לkenot 30 גרם קוקאין, הנאשם מס' 1 קנה את הסם ונעצר בדרךו להעבירה לנאים מס' 2. משיחות שהתנהלו בין הנאים קודם לרכישת הסם עולה, כי השניים דיברו ביניהם מספר פעמים על מחירי הסם, איזותו, דרגת הטוהר שלו ואופן הפצתו לאחרים.

נתתי דעתך לטענות ב"כ הנאשם מס' 2, כי מעשי קרובים למעשה הכהה ולא ניתן להענישו על כוונתו - ולא מצאי בהן ממש: הנאשם מס' 2 תכנן יחד עם הנאשם מס' 1 את רכישת הסם, השניים שוחחו על מחירו של הסם, הכמות אותה ניתן לkenot ומועד ההספקה. יתר על כן, משיחות שקדמו לביצוע העסקה עולה, כי אין מדובר בפעולות זרה לשניים. אגדיש, כי לא אטיל עונש על מעשים בהם לא הורשעו הנאים או על עבירות טרם ביצעו, אך גם לא אתעלם מכך שגם הריאות עולה מטרת רכישת הסם - והרי הרצינול של האיסור על החזקת סמים שלא לצורך עצሚ הוא למניע מעברייםים לבצע עבירות של הפצת סמיםטרם ביצעו, בדרך של החמרת העונשה על החזקת כמות המאפשרת סחר. אני עיר לך שנאים מס' 2 לא הורשע בחזקת הקוקאין, אלא רק בקניותו, אך בשם לב לכמות הסם אותה רכש ולנסיבות האופפות את העסקה, מטרת הרכישה ברורה, וכפצע היה בין ובין החזקת הסם.

מעבר לעסקת רכישת הסם, החזק נאים מס' 2 כמות כוללת של כ- 80 גרם חשש ומריחואנה, בנסיבות שונות (גוש חשש, סיגריות מריחואנה מוכנות לשימוש, מריחואנה בתפוזות ומן קנבוס). גם עניין זה מלמד על הקשר של הנאשם מס' 2 לעולם הסמים ולייסוק בהפצתם.

בתי המשפט עמדו רבות על חומרתן הרבה של עבירות הסמים ועל הצורך להיאבק בעבירות אלה באמצעות עונשה משמעותית ומרתיעה:

ר' למשל ע"פ 211/09 אוזלאי נ' מדינת ישראל (22.06.10):

"הענישה בעבירות מסווג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הנמול לעבריין על ייסוק בסם העולול לסכן חי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעות של הרתעה ביחס לעבריין פוטנציאליים, ולשמש אותן אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת העברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא מלא בשרשראת זו של העברת הסם מיד ליד".

לענין רמת הענישה הנוגגת ביחס להחזקת כמות דומות של קוקאין, ר' למשל ע"פ 8820/14, זהר שחר נ' מדינת ישראל:

11. "לאחר שעיינתי בגזר דיןו של בית משפט קמא וננתי דעתך לאמור בהודעת הערעור ולטיעוני הצדדים בפנינו, הגעתנו למסקנה כי דין הערעור להידחות. זאת, לנוכח העובדה כי אין בעונש שהושות על המערער כל חריגה מרמת הענישה המקובלת בעבירות דומות, ולפיכך אין בסיס להתערבותנו

בעונש כערכה ערעור (ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.1.2009); ע"פ 5323/12 אבו ליל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.6.2014); ע"פ 7702/10 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.5.2014)). דברים אלה נאמרים ביותר שעת אשר מדובר בהסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי המשיבה תטען לעונש של 36 חודשי מאסר לרצוי בפועל, ובית משפט קמא לא גזר על המערער עונש חמור יותר (השו, לע"פ 6449/10 חן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.5.2011); ע"פ 2364/12 קטינה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.5.2012); ע"פ 4921/11 דלאשה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.7.2012)).

12. אל לנו לשכח, כי המערער הורשע בהחזקת סמ מטוגן קוקאין במשקל של כ-120 גרם, כאשר חלקו היה מוחלך למנות, וזאת שלא לצורך עצמית.

כפי שנקבע בע"פ 211/09 אחולאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.6.2010),

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצורך עצמית אין צורך להזכיר מיללים, ולא כל שכן בכך שהוא מודבר בנסיבות כה גדולות של סמים מסווג זה. הענישה בעבירות מסווג זה نوعה, קודם, ככל, לשרת את מטרת הנגמול לעבריין על עיסוק בשם העולול לסיכון חי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעות של הרתעה ביחס לעבריין פוטנציאליים, ולבמש אותן אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לחתול חלק במערכות העברות והסחר בסמים, תהא אשר תאה הפונקציה אותה הוא ממלא בשירותה זו של העברת הסם מיד ליד" (שם, בפסקה 10, וראו גם, ע"פ 3477/12 מרזוק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.6.2012); ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.1.2013); ע"פ 810/11 בורגקר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.5.2011)).

רמת הענישה שנקבעה בפסק הדין שאזכרו לעיל ובפסק דין אחרים, כשמודבר בהחזקת סם מטוגן הירואין או קוקאין, שלא לצורך עצמית, בנסיבות של عشرות גרים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, וכך שיעונשו של המערער אינם סוטה לחומרה מרמת ענישה זו".

בקביעת מתחם העונש ההולם, אביא בחשבון את כמות הסם אותו רכשו הנאיםים במסגרת העסקה, כמותו, התכוון שקדם לרכישת והעובדת שהעסקה הושלמה. עוד אביא, ביחס לנאים מס' 2 בחשבון את העבודה בלבד הסמים שרכש באירוע מושא האישום הראשון, החזיק שלא לצורך העצמית גם סמים מסוגים נוספים.

המיאהה בקשה לקבוע מתחמים שונים ביחס לחקיקיהם של הנאיםים באישום הראשון, ולאחר מכן בעניינו של נאים מס' 1 מתחם גבוה יותר מאשר בעניינו של נאים מס' 2. התקשתיו לקבל עמדה זו. אמן נאים מס' 1 הורשע בנוסף בעבירה של העבירה של החזקת הסמים אותם רכש, אך מדובר באבחנה "טכנית", הנובעת ממועד מעצרו של נאים מס' 1, שנעצר בדרך כלל להעvoir את הסם לנאים מס' 2. מנגד, נאים מס' 2 החזיק כמות נוספת של סמים שונים, שלא לצורך העצמית.

בסוף דבר רأיתי לקבוע מתחם עונש אחד ביחס לשני הנאיםים, של מאסר בפועל לתקופה שבין שנתיים לארבע וחצי שנים ועונשים נלוויים.

נסיבות אשר אין קשרו לעבירות

נאשם מס' 1

נאשם מס' 1 ליד 1964, נשוי ואב לשלוש בנות. לחובתו הרשעות קודמות:

בשנת 1992 הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, סחר בסמים ובהדחת קטן לסמים והוטל עליו 4 חודשים מאסר בפועל.

בשנת 1992 הורשע הנאשם בשלוש עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והוטל עליו מאסר מותנה.

בשנת 1994 הורשע הנאשם בעבירת שביל"ר ונטישה והוטל עליו מאסר מותנה.

בשנת 1994 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית והוטלו עליו 4 חודשים מאסר בפועל (מאסר מותנה של חובתו הופעל בחופף) וכן מאסר מותנה.

בשנת 1996 הורשע הנאשם בחמש עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, עבירה של פירוק חלקים מורכב ונוהגה ברכב ללא רשיון, בגין הוארך מאסר מותנה שהוא לחובתו והוטל עליו צו מבנן.

בשנת 1999 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג והוטל עליו מאסר מותנה.

בשנת 2006 הורשע הנאשם בעבירת איוםים והוטל עליו מאסר מותנה.

בשנת 2016 הורשע הנאשם בעבירות של איוםים ותקיפת בת זוג והוטלו עליו 5 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

מתוך שירות המבחן בעניינו של נאשם מס' 1 עולה כי הנאשם חווה מתח הולך וגובר בזוגיות עם אשתו אשר הביאו למעורבותו בעבירות אלימות כלפיה. הנאשם הודה בפני שירות המבחן כי קנה כמות גדולה של סמים אך זאת לצריכתו העצמית בלבד ועקב הדדרותו לסמים. הנאשם הכחיש, כי היה בין נאים במס' 2 כל קשר סביר בנושא הסמים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה למשיו וכי הוא נמצא במצב דוחק עקב בעיות ביתו. לצד זאת השירות ראה כגורם לשינוי את העובדה כי שנים רבות ועד לעבירות הנווכיות לא היה הנאשם מעורב בעבירות סמים וכי, כי הנאשם השתלב בהליך טיפול, החל שינוי בדפוסיו וכי הוא נקי מסמים מזהונה.

לענין המליצה העונשית, שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ נרחב של 300 שעות, אשר להערכת השירות ימחיש לו את חומרת מעשיו מחד ואפשר לו לחזק את תפוקודו התעסוקתי והכלכלי מאידך. לחלוון המליץ השירות להטיל מאסר בעבודות שירות, אשר יאפשר לנאשם להמשיך בתהליך השיקומי אותו החל, באמצעות הטלת צו מבנן.

מטעם ההגנה הוגש בעניינו של נאשם מס' 1 גם חוות דעת אבחון קריימינולוגי מטעם מרכז "התחליה חדשה". חוות הדעת עולה, כי סיכוי הנאשם לשיקום גבוהים והוא עשוי למצוא מאיציםכנים בדרך למסלול נורמטיבי. על אף נסיגה במצבו המתמכרות. בחוות הדעת צוין, כי עם מעצמו החל הנאשם טיפול פרטני וקובוצתי, מסר בדיקות שtan וכי הוא מפיק תועלת רבה מן הטיפול. עורכי חוות הדעת ראו לצוין כי להתרשם מהתאים בעניינו של הנאשם הוא עונש שיקומי הרתעתי, אשר יאפשר הצבת גבולות לצד שיקום רגשי ותעסוקתי, ואילו ענישה של מאסר בפועל עלולה להביא לנסיגה במצבו.

נאשם מס' 2

נאשם מס' 2, בן 37, נשוי ואב לארבעה. אין לחובתו הרשעות קודמות.

מתוך שירות המבחן בעניינו של נאש מס' 2 עולה כי הנאשILD ארגנטינה הנמצא בישראל במעמד של Tier, החל משנת 2013. הנאש נשלח במסגרת שירות המבחן לאבחן פסיכיאוגניטי נרחב (ולצורך כך נדחה הדיון בעניינו בחודשים), במהלךו הרבה הנאש לשתחף בתנודתו הרגשות ומעולמו. לאור קשייו בעבר ובהווה והмотיבציה שלו כiom לשינוי ראו המומחים כי יש חשיבות רבה לטיפול פסיכולוגי פרטני. התסיקר כולל גם התיחסות רחבה למצבו הרפואי של נאש מס' 2, הסובל ממחלת והפרעות. שירות המבחן התרשם מאדם ללא דפוסים עבריים, אשר מקבל אחריות מלאה למעשיו וمبיע חרטה ורצון לחזור לשגרת חייו. להערכת השירות, רקע צריכת הסמים של הנאש עומד מצבו הנפשי ומזוקה בה היה שרו.

הנאש ביטא בפני השירות תחושת מצוקה סבב התמכרוותו לסמים והראה רצון להשתלבות בטיפול כגורם אשר יפחית סיכון למעורבות נוספת בעבירות סמים.

אור אלה, המליץ שירות המבחן בעניינו של נאש מס' 2 לבחון מסלול טיפול שיקומי בניסיון לייצב את מצבו ולסייע לו. שירות המבחן המליץ על דחית הדיון בעניינו של הנאש ארבעה חדשים לצורך תקופת ניסיון טיפול במהלךו ישתלב הנאש בטיפול בתחום ההתמכרוויות.

דין והכרעה

נאש מס' 1

זכות נאש מס' 1 זקפתה את העובדה כי עיקר הרשותו הן מלפני זמן ניכר, והרשעותיו האחרונות, מוביל להקל בהן ראש, אין מתחום הסמים. עוד הבאתו בחשבון, כי למורת "נתוני פתיחה" לא קלים, הנאש תפקד שנים רבות באופן תקין, עד לפיטורי. נתתי גם משקל לעובדה כי הנאש שהה בתנאים מגבלים לאורק תקופה ניכרת.

לחובת הנאש זקפתה את העובדה שלא קיבל אחריות למעשיו אלא כפר. אמן ניהול ההליכים היהiesel ומזהק, באופן שחסך זמן שיפוט ניכר, אך עדין לא ניתן להתעלם מכך שהנאש לא קיבל אחריות למעשיו, לא לפני בית המשפט וגם לא לפני שירות המבחן.

נתתי לחות הדעת הפרטית ולتسיקר שירות המבחן שהוגשו בעניינו של נאש מס' 1. גם אם קיבל שברקו העבירה התדרדרות של הנאש לסמים, אין להתעלם מהיקפה הניכר של העסקה מושא האישום ומהركע שקדם לה.

אור אלה, לא ראייתי כי יש מקום לסתות ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאש מטעמי שיקומו. חומרתה של העבירה ופוטנציאל הסיכון הטמון בה, מחיבים השחת עונש הולם, והמנעות מהשתת מאסר ממשמעותי בגין חוטאת לך.

עוד יש לומר, כי האינטראס השיקומי הוא רק אחד מבין שיקולי הענישה שעלה בית המשפט לשקל, ופוטנציאל שיקומי אינו גובר בכל מקרה על יתר השיקולים. ר' בהקשר זה רע"פ 17/6869, פילברג נ' מדינת ישראל:

"למעלה מן הצורך, אצין כי לאחר שבוחנתי את כלל הנסיבות הגעתי לידי מסקנה כי דין הבקשה להידחות אף לגופו של עניין. לטעמי, העונש שהושת על המבוקש בבית המשפט המחויז הינו ראוי ומואزن, ובמיטה התחשבות בכלל השיקולים לקולה שהועלו על ידי המבוקש, לרבות אינטראס השיקום שעמד במרכזה של הבקשה. לא נעלה מענייני מאמצי של המבוקש לשקם את עצמו ולתקן את דרכיו, כפי שעולה מפסקيري שירות המבחן. אך עם זאת, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות שביצע המבוקש, שעיה שייצר, הchein והפיק סמים מסוכנים בכמויות בלתי מבוטלות ובאופן מתוכנן, גם אם אין מדובר

בנסיבות העומדות ברף חומרה גבוהה במיוחד. כפי שנקבע, לא אחת, האינטנס הנווגע לשיקומו של הנאשם עשו לשרת את החברה בכללותה, ואולם מדובר בשיקול אחד בין מכלול שיקולים העומדים בפניו בית המשפט (רע"פ 3250/16 **שמעחיאב נ' מדינת ישראל (20.4.2016)**; רע"פ 4218/15 אمسلם נ' מדינת ישראל (24.3.2015); רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (18.6.2015)). במקורה דנו, אף אני סבור כי אין בנסיבות האישיות של המבקש ובHALIR השיקומי בו הוא מצוי כדי להצדיק סטייה ליקולה מתחם הענישה, עד כדי הימנעות מהטלת מאסר לRICTO בפועל. עבירות הסמים הפכו זה מכבר לנגע הפוגע בציור המשתמשים ובחברה בכללותה, ויש לעשות הכל על מנת למגרן ולעקרן מן השורש, גם בדרך של עונשה קשה ומחמירה. כאמור, נחה דעתך כי העונש שהושת על המבקש הינו ראוי ומואزن, ולא מצאת כי יש בסיס להטעבותו של בית משפט זה ב"גלוול שלישי".

ר' גם רע"פ 4512/15, אברהם הרוש נ' מדינת ישראל | רע"פ 4218/15 אمسلם נ' מדינת ישראל.

לאור אלה ראייתך להשיט על הנאשם עונש הנמצא בצדיו הנמור של המתחם.

נאשם מס' 2

עיקר השיקולים פועל לזכותו של נאשם מס' 2: מדובר באדם ללא הרשות קודמות, הסובל ממגון בעיות רפואיות, אשר משפטו לבדה בישראל ותלויה בו. כמו כן הנאשם ביטא רצון לעבר הליך טיפול, על מנת להתמודד עם בעיותו. עוד הבהיר בחשבונו, כי בדומה לנאשם מס' 1, גם נאשם מס' 2 שהה תקופה ניכרת בתנאים מגבילים.

מנגד, הנאשם לא קיבל אחריות למשעו לפני, אלא כפר במיחס לו. אבהיר, כי בדומה לנאשם מס' 1, גם נאשם מס' 2 ניהל את ההילכים באופן ענייני והוגן, תוך חסוך מרבי בזמן טיפולו. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שרק לפני שירות המבחן קיבל הנאשם אחריות לעבירות בהן הורשע.

לאור לבטים רבים, לאור נכונות של נאשם מס' 2 להשתתף בהליך שיקומי והעובדיה כי אין לחובתו כל מעורבות קודמת בפליליים, ראייתך מוקם לחריגת מסוימת מן המתחם בעניינו, על מנת לעודדו לקחת חלק בהליך שיקומי במסגרת המעצר. עם זאת, אין מנוס מההשיט על נאשם מס' 2 עונש של מאסר ממשמעותי, אשר יבטא את חומרת מעשיו.

אני ער לפגיעה אשר עלולה להגרם למשפטו של נאשם מס' 2 כתוצאה מהשתתף מאסר. מדובר הנאשם ואשתו עלולים בבירור הקשיים עם מתמודדת המשפחה מאז מעטו של הנאשם, וברור, כי במקרה זה הפגעה במשפטו של הנאשם חריגת המפגעה הכללית הנגרמת למשפטו של אדם אשר נגזר עליו עונש מאסר. עם זאת, נתון זה אינו יכול להצדיק המנוונות מהשתתף בפועל, לאור חומרת העבירות בהן נכשל והצורך להשיט בגין עונש הולם. אוסיף על כך, כי שיקול רלוונטי לקבעת העונש בהתאם לנסיבות המתחם, אך אינו יכול לחריגת ממנו (ר' סעיף 40(2) לחוק העונשין).

חילוט מכונתו של נאשם מס' 1

נאשם מס' 1 השתמש במכוניתו על מנת להוביל בה 30 גרם קוקאין. סע' 36(א) לפקודת הסמים המסוכנים קבוע כי:

הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנומותיים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

הוראותו של החוקך ברורה: על דרך הכליל יש לחליט רכוש אשר שימוש לביצוע עסקת סמים (קרי, עבירות סמים שענשו 20 שנות מאסר, לרבות החזקה שלא לצריכה עצמית), ולא שמעוני כל נימוק המצדיק לחזור מהכליל. אדגיש, כי מן הראיות עולה, שהחומר של כל גורם קוקאין שקנה נאשם מס' 1 היה 900 ש"ח - ומכאן שמהיר הסם אותו הוביל במכוניתו הוא כ- 27,000 ש"ח, קר שאי מדבר בתוצאה שאינה עומדת ביחס להיקפה של העבירה.

משכך, מורה על חילופן מכוניתו של נאשם מס' 1.

במהלך הדיון נטען, כי המכונית משועבדת לחברת ליסינג, אך לא הוצגו בעניין זה מסמכים בורורים. לאור זאת, לפני שימוש החילופן ומכירת המכונית, המאשימה תודיע לחברת הליסינג על ההחלטה ותנתן לה אפשרות לטעון בעניין.

הכרזה כסוחרי סמים

ב"כ המאשימה בקשה להזכיר על שני הנאשמים כסוחרי סמים ולהורות לחליט את רכושם. דין הבקשת להדוחות, הן מטעמים דיןוניים והן מטעמים מהותיים:

סע' 36(ב) לפકודת הסמים המוסכנים קובע, כי:

בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוא לו כי הנידון הפיק רוח מעבירה של עסקת סמים או שהוא אמרו להפיק רוח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהnidon הוא סוחר סמים ומשענה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יכולת לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט.

ראשית אומר, כי לא הוכח שהנאשמים הפיקו רוח כתוצאה מביצוע עבירות הסמים. סביר אמן להניח שהנאשמים קיימו להפיק רוחות מסוימים אותם רכשו, אך אין בהכרעת הדין קביעה פוזיטיבית בעניין זה. משכך, לא ניתן לקבוע כי הנאשמים הם סוחרי סמים.

עוד אומר כי מהבינה הדינית היה על המאשימה לבקש לקבוע כי הנאשמים הם סוחרי סמים טרם הכרעת הדין ולכלול בקשה חילופן מפורטת בכתב האישום. בקשה החילופן שבכתב האישום נוגעת רק למכוניתו של נאשם מס' 1, ולא ניתן לעשות "מקצתה שיפורים" בשלב הטיעונים לעונש.

גוזר על הנאים את העונשים הבאים

נאשם מס' 1

- א. עשרים ושבעה חודשים מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 14.1.18.ימי מעצר ינוכו מהתקופה והצדדים יגישו הודעה מתואמת בעניין.
- ב. שמונה חודשים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירות סמים שהוא פשע תוך שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר.
- ג. חילופן מכונית מס' 70-696-28 מסוג טויטה, בכפוף לזכות הטיעון של טוענים אחרים לזכות.

נאשם מס' 2

- א. עשרים וחמש חודשים מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 14.1.18.ימי מעצר ינוכו מהתקופה והצדדים יגישו הודעה מתואמת בעניין.

ב. שישה חודשים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת סמים שהוא פשע תוך תקופה שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

הנאשמים יתאימו כנি�סתם למאסר עם ענף אבחון ומיפוי של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבלו הנאשמים הנחיה אחרת, עליהם להתייצב עד השעה 00:00 במתokin המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתיק גזר הדין.

הסמים יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.